

พญกัษย์ไปกับ Miss Grand Lijiang

อาทิษย์ ติ่มนวล
สำนักพิมพ์ภาคประชาสังคม ส.ส.น.

ความ เดิมตอนที่แล้ว...ที่ทีมงานคุณภาพของเราได้ทำการจองตั๋วไปตะลุยภูเขามังกรหิมะเสร็จเรียบร้อย (玉龙雪山หรือหิมะเสวี่ยซาน) และได้ข้อมูลติดต่อสารที่ที่จะพาเราไปสู่ดินแดนแห่งธรรมชาติ และอารยธรรมมาแล้ว ความประทับใจแรก คือ รูปโปรไฟล์ของเธอในแอปฯ WeChat หรือ 微信 (เว่ยซิน) ช่วงสวยงาม หุหุหุ ใสมาก ประดุจ Miss Grand ประจำจังหวัดสี่เฉียงมาก ๆ ขณะที่เราเฝ้ามองอยากเห็นตัวจริงคุณพี่เขาไว ๆ คงน่าตื่นตื่นดีพิลึก อ้อ จะบอกว่า ถ้าใครจะมาท่องเที่ยวในประเทศจีน อยากให้หาข้อมูล และดาวน์โหลดแอปฯ ช่วยชีวิตต่างๆ ติดมือถือไว้ด้วยก็จะดีมากนะ เพราะที่นี้เขาบล็อกแอปฯ สามัญที่ใช้กันเยอะๆ ในบ้านเราแล้วเขาก็ใช้แอปฯ ของเขาตัวเอง ซึ่งมันก็สมเหตุสมผลดี ประชากร

เยอะเป็นอันดับ 1 ของโลกขนาดนั้น ถ้าลองสร้างแอปฯ ขึ้นมาแล้วใช้กันเองในประเทศก็คุ้มค่ามากพอที่จะไม่ต้องใช้แอปฯ จากต่างประเทศแล้วละ หนึ่งในแอปฯ ที่สมควรจะต้องมีก็คือ WeChat ที่ว่านี้แหละ ใช้สื่อสารกับคนในประเทศจีนได้สะดวกสบาย มีฟีเจอร์แปลภาษาให้เองเสร็จสรรพเลย (เช่น คุณเป็นภาษาอังกฤษไป แอปฯ ก็จะแปลงเป็นภาษาจีนให้ อะไรแบบนี้)

ระหว่างที่เตร็ดเตร่อยู่ในกุ่เจิงก็ได้รับข้อความจากเอเจนท์สาวบริษัททัวร์ตั้งขึ้นมา เป็นข่าวร้ายที่ไม่อยากจะได้ยินเลย เธอแจ้งว่าพรุ่งนี้ฝนน่าจะตกนะ แล้วตัวเข้าขมการแสดงโชว์ Impression of Lijiang หรือ โชว์จางอ๋โหมว รอบที่เราอยากดูกันมากๆ ก็เต็มไปแล้วเราจะยังอยากดูอยู่ไหม เธอจะได้ดูรอบถัดๆ ไปให้ ซึ่งทางทีมงานก็ตั้งใจไว้ว่าจะดูรอบเช้าๆ เพื่อให้กลับมาถึงที่พักไม่เย็นมาก ขึ้นดูรอบบ่ายคงได้กลับมาช่วงค่ำมืดตึ๊งแน่นอน ด้วยเหตุนี้ก็เลยต้องตัดใจทริปนี้จึงเป็นตราบาปไปเลยว่า มาแล้วไม่ได้ดู ฮือ แล้วไม่ใช่แค่นั้นนะถ้าฝนตก แปลว่ากระเช้าที่จะพาเราไปส่งบนยอดเขาก็จะปิดให้บริการ ! หนักเข้าไปอีก คนอะไรมันจะช่วยซ้ำช่วยซ้อน ซวย 2 ต่อขนาดนี้ แต่เราเลือกที่จะสู้ โดยทิ้งโชว์จางอ๋โหมวไว้ข้างหลังแล้วไปวัดดวงกับกระเช้าขึ้นเขาเอาข้างหน้า...เธอแจ้งให้เรากลับมารับเงินส่วนที่เป็นค่าตั๋วคืนไปด้วย ก็ได้แต่วนหาทางกลับไปร้านพร้อมกับยิ้มแห้งๆ ให้เอเจนท์สาว แล้วไปเดินเที่ยวกันต่อจนกลับเข้าที่พักเพื่อเตรียมตัวสำหรับวันพรุ่งนี้

เช้าวันรุ่งขึ้น คณะเดินทางเตรียมตัวกันไปแน่นอนมาก จากข้อมูลที่ทำมาพบว่า บนภูเขาจะหนาว และอากาศเบาบางมาก เพราะเรากำลังจะขึ้นไปถึงความสูง 5,596 เมตรจากระดับน้ำทะเล สามารถทำให้คุณเกิดภาวะที่เรียกว่า Altitude Sickness ได้ คุณจะเวียนหัว ปวดหัว หน้ามืด นอนไม่หลับ และหมดสติในที่สุด ณ จุดนี้จึงต้องไปยากันไว้ แถมนเอนท์สาวบอกว่าจะฝนตกอีก ร่มต้องมี เสื้อกันหนาว ต้องมา และอีกสิ่งหนึ่งคือ กระป๋องออกซิเจน (氧气瓶 หย่างซีฝิง) ! คุณเอ๊ย เรามาถึงจุดที่ต้องการออกซิเจนเวลาเดินเที่ยวกันแล้วนะ แต่ก็ตั้งใจว่าจะไปหาเอาดาบหน้า น่าจะเจอแหล่งที่ขายกันเยอะๆ (แม้ว่าหลายเสียงจะบอกว่าซื้อในตัวเมืองจะราคาถูกกว่าก็ตาม...) เราออกไปรอรถที่ประตูทางเข้าภูเขาตั้งแต่เช้าตรู่ด้วยสภาพที่หนาวเกินเบอร์ ไปพอสมควร หนาวในระดับติดลบ ใครเห็นก็คงจะหาวว่าบ้าแหงๆ รอแล้วรอเล่าเฝ้าแต่รถ Miss Grand Lijiang ก็ไม่มีทีท่าว่าจะปรากฏตัว แต่ในระหว่างที่เดินหลบควันทบู่ที่กันอยู่นั้น รถตู้สีบลอนด์เงินคันย่อยๆ ก็มาเทียบท่าคล้ายกับว่าจะมารับผู้โดยสารที่ชะงัดซะงั้น เป็นทิวแถวในละแวกนั้น พร้อมด้วยพลขับสาวท่าทางมาดมั่น ลุยๆ เปิดกระจกมาโบกมือเบาๆ ขณะเดียวกันกับที่เราจึงไปที่ทะเบียนรถตู้คันนั้นแล้ววิ่งไปหาเธอคนที่เรารอคอยมาแสนนาน ไซ้แล้ว เธอมารับเราแล้วนั่นเอง

พอขึ้นรถมาได้ก็ตั้งสติ แต่ก็ไม่วายแอบมองสารภีสาวของเรา ที่ทีมงานทั้งคณะพร้อมใจกันหันมาสบตาซึ่งกันและกันโดยอัตโนมัติ และไม่ได้แนะนำผ่านกระแสวิจิต คล้ายจะสื่อเป็นนัยเดียวกันว่า “ไม่ตรงปก” หญิงสาวที่เราเห็นเบื้องหน้านี้ดูจะทำงานค่อนข้างหนัก และโทรมทรุดไปตามกาลเวลาที่โหดร้าย มีความเป็นชื่อเจี๊วสูง น้ำเสียงหัวเราะใสๆ ผ่องใส เล่นเอาอึ้งกันไปทั้งคันรถ (เฉพาะเรากันเองนี่แหละ) พอเคลื่นตัวออกไปได้สักครู่ รถตู้ก็มาหยุดอยู่ที่ประตูภูเขาเจี๊วเหมื่อ (เรามาจากฝั่งใต้) ก็กลายเป็นว่าทัวร์นี้เป็นทัวร์ผสม มีอีก 1 ครอบครัวยโดยสารมากับเราด้วย มีพ่อ แม่ ลูกสาว ก็อึ้งกันไปอีกดอก ขณะที่สารภีสาวของเรา (จากนี้ไปขอเรียกว่า “คุณพี่”) ขับรถฝ่าการจราจรที่คับคั่งเพื่อจะทะลุออกไปยังถนนนอกเมืองที่สภาพการจราจรน่าจะคล่องตัวกว่า เธอก็สับถ่วงต่างๆ ออกมามากมายด้วยอารมณ์ฉุนเฉียว

ขึ้นสูงสุด สบถั่วๆ แบบไม่พัก ต่ำกราดทุกคันที่ขับขวางหน้า จับใจความได้ว่า “พวกแกขับช้า เกะกะ ทำไมรถติดขนาดนี้วะ ฯลฯ” ขณะเดียวกันก็โทรศัพท์หาพรรคพวกเพื่อสอบถามเส้นทาง และนัดหมายอะไรของเธอไปด้วย เรียกได้ว่าตลอดช่วงที่รถติดก่อนจะออกไปที่ถนนนอกเมือง คุณพี่ก็รูด่าไม่หยุด ลดกระจะกดค่าคนเดินเท้าก็มีบันเทิงสุดๆ บันเทิงขนาดที่สมาชิกร่วมทริปของเราพยายามข่มตาหลับหนีปัญหา ไม่ดงไม่ดูแล้ววิวข้างทาง แต่ก็ไม่เป็นผล ภาพของ Miss Grand Lijiang ที่เคยจินตนาการกันมาพังทลายลงอย่างย่อยยับไม่มีชิ้นดี นี่แค่เริ่มต้นเองนะ ตลอดทริปนี่คงเพลินกว่านี้เสียวละ...

Small Tips

การเตรียมพร้อมทั้งร่างกาย และจิตใจสำหรับการเที่ยวเมืองจีนเป็นสิ่งสำคัญมาก คุณไม่มีทางจินตนาการได้เลยว่าจะได้เจอกับอะไรบ้างในแต่ละวัน ไหนจะการถ่มน้ำลาย ขากเสมหะ แสงคิว สื่อสารภาษาอื่นไม่ได้ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ทำให้สุขภาพจิตเสียทั้งนั้น แอพฯ ต้องเตรียมให้พร้อม ใครหวังว่าจะมาใช้ Google ครอบจักรวาลที่นี้ก็ลืมไปได้เลย ยกเว้นว่าจะใช้ซิม (SIM卡 ซิมซ่า) อินเทอร์เน็ตเครือข่ายจากบ้านเรามา ทยุกยาที่สำคัญ อากาศที่นี้มีครบ 3 ฤดูในวันเดียว ป่วยง่ายมาก ร่มต้องพร้อมเสมอ ยาประจำตัวต้องเต็ม แต่ก็ต้องผสมผสานความทะมัดทะแมง คล่องตัว ถึงจะท่องเที่ยวได้อย่างมีความสุข :)

